

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Jany Kurešové v právní věci **žalobkyně: B i l a C o b r a, s.r.o.**, IČ: 271 09 674, se sídlem v Teplicích, ul. Vrchlického č. p. 1243/17, PSČ 415 01, zastoupené JUDr. Helenou Tukinskou, advokátkou, se sídlem v Teplicích, ul. J. V. Sládka 1362/2, PSČ 415 01, proti **žalovanému: Č e s k é m u t e l e k o m u n i k a č n í m u ú ř a d u**, se sídlem v Praze 9, ul. Sokolovská č. p. 219, (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), **v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 1. 7. 2013, č. j. ČTÚ-262 067/2012-603,**

t a k t o :

- I. Žaloba s e o d m í t á.**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou ze dne 5. 8. 2013, která byla zdejšímu soudu osobně doručena dne 14. 8. 2013, domáhá zrušení rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 1. 7. 2013, č. j. ČTÚ-262 067/2012-603, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu ze dne 27. 11. 2012, č. j. ČTÚ-166 906/2010-635/IV. vyř. – Uro, kterým byla žalobkyni dle ust. § 64 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), uložena povinnost uhradit obchodní společnosti Finio, a. s., IČ: 278 77 370, se sídlem v Praze 6, ul. Evropská 657/120, PSČ 160 00, za poskytnutou službu elektronických komunikací částku ve výši 22.451,-Kč s příslušenstvím, jakož i náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování práva ve výši 4.019,-Kč.

Před přikročením k vlastnímu projednání žaloby se správní soud nejprve zaobíral tím, zda má vůbec pravomoc rozhodovat o předmětné žalobě.

Podle ust. § 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vstoupil v účinnost dnem 1. 1. 2003, ve správním

soudnictví platí, že dotyčné soudy poskytují ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob. Veřejná subjektivní práva jsou taková práva, která mají osoby ve vztazích vůči státu, jako právnické osobě, a jiným subjektům veřejné správy, tj. fyzické a právnické osoby, o nichž tak stanoví ústava nebo zákon. Podle ust. § 4 odst. 1 s. ř. s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy.

Naproti tomu ust. § 68 písm. b) s. ř. s. stanovuje, že žaloba je nepřipustná tehdy, směřuje-li tato žaloba proti rozhodnutí správního orgánu v soukromoprávní věci, vydané v mezích zákonné pravomoci správního orgánu. Na tato rozhodnutí pak dopadá ust. § 7 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), podle něhož platí, že v situacích, kdy správní orgán pravomocně rozhodl o sporu nebo o jiné právní věci, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů, může být tatáž věc na návrh projednána a rozhodnuta soudem za podmínek uvedených v části páté o. s. ř. Jinými slovy to znamená, že o rozhodnutích správních orgánů v soukromoprávních věcech podle stávající právní úpravy nerozhodují soudy v rámci správního soudnictví, nýbrž soudy v občanskoprávním řízení.

Podle ust. § 46 odst. 2 s. ř. s. soud usnesením návrh odmítne, jestliže se navrhovatel domáhá rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení.

V souzené věci se jedná o spor, kdy ve správním řízení bylo správními orgány rozhodováno o nároku uplatněném společností Finio, a. s., spočívajícím v uhrazení ceny za poskytnutou službu elektronických komunikací, a to v návaznosti na smlouvu o poskytování služby elektronických komunikací č. 44457518/I uzavřenou dne 12. 11. 2008 mezi žalobkyní a společností LOSAN Internet, s. r. o. (dále jen „smlouva ze dne 12. 11. 2008“). Z této skutečnosti je zřejmé, že předmětem sporu projednávaného před správními orgány obou stupňů byl toliko spor o zaplacení ceny za poskytnutou službu elektronických komunikací ve smyslu ust. § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Dle tohoto ustanovení je totiž účastník, který je koncovým uživatelem, popřípadě uživatel veřejně dostupné služby elektronických komunikací, povinen uhradit za poskytnutou službu cenu ve výši platné v době poskytnutí této služby. Český telekomunikační úřad je dle ust. § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích zmocněn rozhodovat spory, které se týkají povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě, a proto správní orgány obou stupňů v intencích ust. § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozhodovaly spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost na straně jedné a uživatelem na straně druhé, který vznikl na základě smlouvy ze dne 12. 11. 2008, jež má nesporně soukromoprávní charakter.

S ohledem na výše uvedené soud uvážil, že právní vztah založený příslušnou smlouvou ze dne 12. 11. 2008 má výhradně soukromoprávní charakter, kdy se účastníci tohoto závazkového smluvního vztahu nacházejí v rovném právním postavení. Proto napadené rozhodnutí nemůže být přezkoumatelné soudem ve správním soudnictví, jelikož nijak nezasahuje do veřejných subjektivních práv. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani okolnost, že ve věci sporu o zaplacení ceny za poskytnutou službu elektronických komunikací ve správním řízení rozhodovaly správní orgány, a to dokonce ve dvou stupních. Jak již bylo

zmíněno, v dané věci je předmětem sporu výlučně soukromoprávní vztah založený předmětnou soukromoprávní smlouvou ze dne 12. 11. 2008, resp. spor z této smlouvy vzniklý, který spadá evidentně pod právo soukromé. Z podstaty věci je tak vyloučeno poskytnutí případné ochrany veřejným subjektivním právům některému z účastníků předmětného sporu v rámci správního soudnictví, jelikož žádná veřejná subjektivní práva nebyla dotčena žalobou napadeným rozhodnutím. Z této skutečnosti pak vyplývá, že k jednání o žalobě proti žalobou napadenému rozhodnutí zdejší krajský soud ve správním soudnictví nemá pravomoc, jelikož se jedná o věc podřaditelnou pod ust. § 7 odst. 2 o. s. ř., která se projednává a rozhoduje za podmínek uvedených v části páté o. s. ř., a v níž je dána dle ust. § 249 odst. 1 o. s. ř. věcná příslušnost okresních soudů. K řízení v daném případě je pak ve smyslu ust. § 250 odst. 1 písm. a) o. s. ř. místně příslušný Okresní soud v Teplicích.

Na základě těchto skutečností soud žalobu podle ust. § 46 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s ust. § 68 písm. b) s. ř. s. ve výroku usnesení ad I. odmítl. Odmítnutí žaloby koresponduje judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (k tomu srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 8. 2003, č. j. Na 747/2003 – 4, které je dostupné na www.nssoud.cz). Současně v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. soud ve výroku usnesení ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení skončilo odmítnutím žaloby. O soudním poplatku soud nerozhodoval, neboť dosud nebyl žalobkyní uhrazen.

Pro úplnost soud doplňuje, že s ohledem za závěry obsažené v usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých sporů, ve znění pozdějších předpisů, ze dne 14. 9. 2009, č. j. Konf 38/2009 - 12, který je publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 1994/2010 a také na www.nssoud.cz, je třeba vycházet z toho, že pokud v průběhu času došlo k postoupení pohledávky vzniklé na základě smlouvy ze dne 12. 11. 2008 ze společnosti LOSAN Internet, s. r. o., jakožto postupitele, na společnost Finio, a. s., jakožto postupníka, která není osobou vykonávající telekomunikační činnost, jež svým návrhem iniciovala, aby předmětný spor o zaplacení ceny za poskytnutou službu elektronických komunikací byl řešen Českým telekomunikačním úřadem, tak tato skutečnost neměla nikterak vliv na pravomoc Českého telekomunikačního úřadu rozhodovat tento spor dle ust. § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Charakter sporu vymezený v ust. § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích je totiž určen v době vzniku závazku a změna v osobě věřitele cesí jeho charakter nikterak nemění. K tomu soud ještě dodává, že citované usnesení zvláštního senátu má účinky precedenčního charakteru, takže právní účinky dotyčného usnesení působí nejen *inter partes*, nýbrž současně i *erga omnes*, a proto závěry z daného usnesení lze bezsporně aplikovat i na předmětnou věc.

Poučení: Žalobkyně **může** podat proti napadenému rozhodnutí správního orgánu k Okresnímu soudu v Teplicích **do jednoho měsíce** od právní moci tohoto usnesení **žalobu** podle části páté o. s. ř. Jestliže tak žalobkyně v této lhůtě učiní, platí, že soudní řízení podle části páté o. s. ř. o takové žalobě bylo zahájeno dnem, kdy takový návrh došel soudu ve správním soudnictví.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Podání kasační stížnosti **nestaví** lhůtu pro podání žaloby podle části páté o. s. ř.

V Ústí nad Labem dne 28. srpna 2013

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová